Știri și Reportagii

Un reportaj din lumea boxului

Cum a fost
Constantin Nour
la un pas de a deveni...recordman mondial

Când sportul cu mănuși a fost introdus la noi — să tot fie vreo 20 de ani, de atunci — matchurile cari se angajau între pugiliștii noștri, nu depășeau, în medie, distanța de 6 reprize a 2 minute.

Abia în urmă, prin 1926, când boxul cucerise massele, iar boxeurilor noștri li se dăduse ocazia de a-și măsura forțele cu boxeurii străini, abia atunci au început să se programeeze matchuri în 10 reprize și — în urmă — 12 sau chiar 15, când a fost vorba de un titlu european.

Acestea din urmă au fost cele mai lungi matchuri, disputate la noi în țară.

Situația în boxul... fără mănuși...

Cu totul alta, însă, e situația în boxul mondial.

De exemplu, pe la jumătatea secolului trecut, se boxa... fără mănuși.

Cel mai lung match de acest fel, a avut loc în 1855, la Melbourne (Australia) între doi „luptători cu pumnul" — cum li se spunea din vremea aceea: *Kelly* și *Smith*. Matchul a durat *8 ore și 15 minute*. Anuarul din care extragem aceste date, nu spune cine a învins, însă ne închipuim că — după luptă — învinsul și învingătorul au devenit buni prieteni, la... spital.

Cel mai scurt match fără mănuși, a avut loc la 23 Mai 1886, în Carbondal (Statele Unite), între *Herold* și *Cannor*. In secunda 13 a primului minut, Cannon era declarat învins prin knock-out.

110 reprize cu mănuși!

Spre sfârșitul secolului trecut, în box au fost introduse mănușile.

Anuarele vorbesc despre un match în 110 reprize, disputat la Nouvelle Orbons, între *Broson* și *Burke*. Matchul s'a disputat până la sfârșit și a durat în total 7 ore și 15 minute. După terminare, juriul a declarat... match nul.

Cel mai scurt match din lume: 12 secunde

Când Joe Louis a reușit — printr'o lovitură fericită — să termine un match cu Max Schmeling, în prima repriză, toată lumea s'a grăbit să considere această victorie, ca extrem de... fulgerătoare. Matchul, însă, se terminase abia în minutul 3, astfel că cei ce considerau victoria negrului ca un record, se înșelau.

Cel mai scurt match din lume s'a desfășurat — dacă putem spune astfel — la 23 Octombrie 1930, la Paris.

Intr'un match preliminar, se întâlneau *Dujordin* și *Brucher*.

Când a sunat gongul, cei doi adversari au venit în mijlocul ringului, și-au strâns mâinile, apoi Dujordin a trimis o directă puternică în bărbăia adversarului. Acesta s'a prăbușit la podea și arbitrul a numărat până la... 10!

Total 12 secunde.

Acesta e cel mai scurt match din lume și — ca atare — e considerat ca.... record mondial.

Recordul nostru național

Dacă — după cum spuneam mai sus — în direcția matchurilor lungi nu prea stăm strălucit — între 15 și 110 reprize fiind o diferență respectabilă — apoi în privința... recordului de rapiditate stăm destul de mulțumitor: la 5 secunde de recordul mondial.

Dar să vă povestim, în ce împrejurări a fost realizat acest record național și de către cine.

1927...

In luna Februarie a acestui an pusese pe picioare la circul „Sidoli" două reuniuni româno-bulgare.

Prima urma să aibă loc Sâmbătă 12 Februarie, iar secunda, a doua seară.

Organizatorii primiseră lista boxeurilor bulgari cari urmau să ne viziteze și întocmeau lista reprezentanților noștri. Căci atunci, în orice întâlniri internaționale, culorile noastre naționale se considerau puse în joc.

Cum a fost, cum n'a fost, vorba e că bulgarii nu ne-au trimis decât doi din boxeurii anunțați: pe *Boris Alexieff* și pe *Ștefan Stavreff*, însoțiți de două „rezerve", *Gheorghieff* și *Selvelieff*.

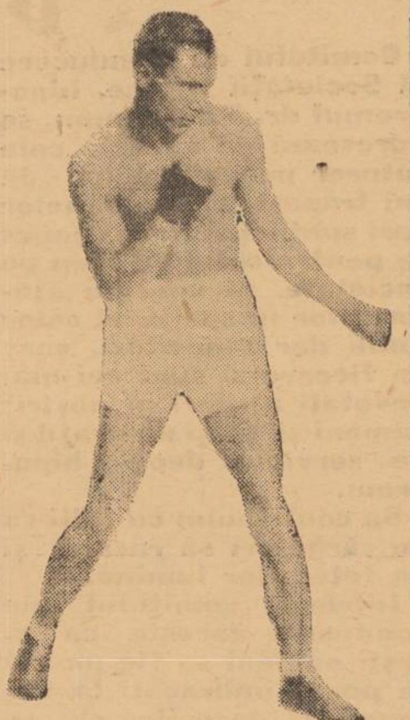
In fața acestei situații, organizatorii au întocmit pentru prima oară un program indigen și două matchuri româno-bulgare: Marin Alexandrescu — Selvelieff și Constantin Nour — Boris Alexieff.

Primul match s'a terminat în repriza secundă, când bulgarul, năucit de ploaia de lovituri ce se abătuse asupra lui a abandonat.

Victoria lui Nour, record național...

Matchul vedetă aducea în ring vedeta bulgară Boris Alexieff și pe cealaltă mare vedetă: Constantin Nour.

In treacăt fie zis, dar Nour a fost cel mai răsfățat, dar și cel mai elegant boxeur din vremurile acelea. „Costică" apărea în ring cu brațele pline de flori — pe cari i le dăruiau admiratorii și mai ales admiratoarele în sală — și a fost primul boxeur român, care a urcat

CONSTANTIN NOUR

treptele careului fermecat în... halat de mătase japoneză și ghete de lac.

De aceea, să nu ne mirăm dacă și în seara aceea stalurile și galeria bătrânului circ „Sidoli", au explodat în aplauze, la apariția reprezentantului nostru.

Pentru prima oară, însă, Nour era concurat în eleganță și... în fotogenie oarecum...

Acest lucru îl enerva oarecum...

Primul și ultimul sunet de gong...

Tragerea la sorți pentru alegerea mănușilor s'a făcut...

Bulgarul câștigase.

— Nu-i nimic, a spus Nour soigneurului său, el mănușile și eu matchul...

Arena fremăta.

Conform uzului, d. Jenny Dumitrescu, arbitrul, a chemat pe cei doi adversari la mijloc, explicându-le anumite reguli:

— ...atunci când unul cade jos, celălalt se retrage înntr'un colț neutru...

— Asta spune-mi-o mie, a întrerupt „Costică" optimist.

Și așa a fost.

Gongul a sunat. Pentru prima și ultima oară.

Nour a strâns mâinile omului din față și a lovit imediat.

Bulgarul s'a clătinat.

Nour s'a sesizat. Un swing de dreapta... altul de stânga... bulgarul credea că sosește un alt swing de dreapta. Când colo, a sosit un uppercut de dreapta.

Năpraznic... fulgerător...,

Frumosul Alexieff s'a prăbușit.

Arbitrul a numărat...

Și matchul s'a sfârșit...

Durase cu totul 17 secunde...

Astăzi, un astfel de match ar produce scandal. „Prea a durat puțin"... Pe atunci, a produs entuziasm... Un *român* învinsese un *bulgar*.

Dar Nour era trist... Dacă ar fi aplicat uppercutul cu 4 secunde mai înainte, ar fi devenit *recordman mondial*.

Căci pe atunci, recordul mondial era de 14 secunde. Il deținea americanul Hrokins, care la 17 Martie 1897, la Carson City (Statele Unite) îl făcuse knock-out în acest timp record pe Flaherty.

Era un prilej unic de a deține și noi un record mondial.

Măcar în domeniul boxului, dacă nu în altul...

Costin Păun

Rezultatele reuniunei de aseară

Neprezentându-se la match, Puiu Obăgilă a fost esclus din gruparea A. C. T

A doua reuniune organizată de gruparea A. C. T. s'a soldat ca și prima, cu un frumos succes sportivi — oarecum — material. Zicem «oarecum», deoarece știm că altădată asistau mai mulți spectatori la galele amatoare de box.

Să aruncăm vina acestei lipse, pe pauza lungă ce s'a făcut între ultimele gale organizate de **Box-Sport** și cele de acum desfășurate în regia A. C. T-ului și să vă dăm rezultatele matchurilor de aseară.

In primul match, se întâlnesc IULIAN IVAȘCU (Turda) și PARASCHIV ION (A, C. T.). Primul își face un debut promițător, învingând net la puncte. Invinsul s'a arătat numai rezistent și atât...

Al doilea match, aduce din nou în ring, doi debutanți: LEONTE MACOVEI (Box-Sport) și ȚUGUI CONSTANTIN (A.C.T.) Mai activ, mai precis în lovituri, ultimul câștigă detașat la puncte.

ILIE GRIGORAȘ (Turda) termină la egalitate cu RADU ALEXANDRU (Tir).

LUDOVIC SANGHEORGHE a făcut un frumos match de antrenament în compania amatorilor ALEXANDRU CALCIC (Sp. St.) și ION CHIRIAC (Turda). (Remarcăm cu această ocazie că organizatorii N'AU RESPECTAT PROGRAMUL anunțat și aprobat de Directorat. Dealtfel publicul a făcut o manifestație ostilă faptului că matchul Câlcic — Obăgilă nu s'a disputat. Mai ales că ultimul se afla în sală !.. Conducătorii grupărei organizatoare au anunțat imediat că l-au pedepsit pe Obăgilă, cu excluderea din asociație. E suficientă pedeapsa ?).

In continuare GRIGORE MATEI (Tir) întâlnește pe AUREL MEHEDINȚEANU (Turda). Elevul lui Toma Panaitescu reușește să entuziasmeze asistența prin precizia loviturilor și să câștige matchul. Invinsul a rezistat onorabil.

Un match frumos e cel dintre MARIN DOBRESCU (Turda) și GH. BIDRINSCHI (A. C. T.). Primul INVINGE DETAȘAT LA PUNCTE dar juriul declară... match nul.

Ultimul match al reuniunii, prilejuește o strălucită victorie lui GH. NICULESCU (Victoria) în dauna lui ION SCARLATESCU (A. C. T.), victorie viu aplaudată de asisttență.

Sportul Studențesc
va apare la primăvară într'o formație redutabilă

Sezonul de iarnă nu determină o vacanță așa cum s'ar crede în mijlocul sportivilor. Pregătirile pentru sezonul de primăvară se pun pe primul plan

Intre aceste idei de reorganizare există una din cele mai insistente și anume aceia de a lucra pentru formarea unei echipe din cele mai bune pentru sezonul de primăvară. Și această echipă va fi aceia a Sportului Studențesc.

După cum am anunțat în numărul nostru de ieri, în echipa universitară se vor produce mari schimbări, echipa pentru sezonul de primăvară urmând a fi o adevărată revelație.

Iată echipa care va fi pusă în linie în primul joc din retur:

Ghenea, Duce, Mitan, Titi Dumitrescu, Drăgan, Constantinescu-Grecu, Bărbulescu, Mihăilescu, Zăinescu, Ștefănescu, Marinescu.

GICU PETRESCU

(Continuare din pag. I-a)

Trăgeam tare de tot, dar fără nici un fel de precizie. Trăgeam prea sus. Pentru aceasta Steinbach m'a trecut fundaș și fundaș am rămas.

Făceam însă parte din echipa B și echipa A o consideram ca un ideal îndepărtat. Intr'o Duminecă, când «A» avea match cu Viforul Dacia, Paul Meșină, fundașul echipei A a suferit un accident cu cinci minute înainte de începerea jocului și eu i-am luat locul.

Făceam pereche cu Costică Marinescu, cel care a jucat în echipa națională de juniori.

Am fost învinși cu 3—1. Două goaluri le-am înscris eu în propria poartă, cu capul.

Dealtfel nu era match la care să nu înscriu un goal sau două pentru adversari. Ajunsesem... goal-getterul echipei.

Primul match mare din cariera mea a fost în echipa de juniori, împotriva celei a Venusului. Noi eram deschiderea la Venus — Kispest. Am fost conduși cu 2—0, apoi am egalat.

Atunci am primit prima... «primă» din viată. Un oborean unirist ne-a dat un kilogram de bomboane. Nea Nicu Lucescu avea încredere în mine și, deși Sucitulescu, titularul primei echipe era în mare formă, m'a pus în locul lui. Am debutat contra Chinezului. In acelaș match debuta și Thierjung, pe atunci în mare formă

Am fost catastrofal. Thierjung m'a făcut mart și am pierdut cu 6—1. Toți dădeau vina pe mine și cam aveau dreptate. Nea Nicu Lucescu mă apăra cât putea : «că ce vreți, e un copil, lasă că se învață el» ș. a. m. d. Dar de scos din echipă tot a trebuit să mă scoată.

Definitiv în echipa A.

In timpul acesta nu știu ce fac Sonny Niculescu și Sucitulescu de se aleg cu câte o suspendare pe trei luni. In locul lui Sucitulescu sunt ales eu. De atunci nu m'a mai înlocit nimnei în prima echipă.

Primul match cu CAO la Oradea. Eram o echipă de juniori, de debutanți: Anghelache, Câmpeanu, Frățilă Barbu, eu...

Deși ne-au bătut cu 4—2, eu am jucat totuși bine.

Al doilea match cu «U» la București, am câștigat cu 8—0.

Steinbach era foarte mulțumit de mine și când Sucitulescu a terminat suspendare, l-a făcut half-centru și m'a lăsat pe mine fundaș. Sucitulescu a fost admirabil. Ne înțelegam bine de tot.

Taică, dar tare mai jucați

In noul campionat trebuia să jucăm la Cluj cu Victoria. Cu o Dumineca înainte ne bătuse AMEFA la Arad cu 5—1.

Victoria era după câteva jocuri frumoase și dacă ne bătea pe noi cu 9—0, trecea în fruntea clasamentului.

A fost un joc foarte tare. Noi am condus cu 2—1 până în minutul 87 când a egalat Puiu Cociuban.

Toti îl păzeam pe Puiu. La un moment dat a fost literlalmente strivit între Cârjan, Sucitulescu și cu mine. Un nor de praf și ne-am dat toți peste cap.

Părintele Curea se minuna, din dosul porții: «Vai taică, cum v'a bătut AMEFA că tare mai jucați!»

Am jucat noi tare, dar era s'o pățim. A trebuit să stăm două ore în cabine cu ușile baricadate. Am plecat într'un autobuz cu cartoane la geamuri și cu subpefectul din Cluj lângă șofeur. Până la hotel ni s'a făcut o manifestație cum n'am mai văzut

A urmat prăbușirea. Ne-am clasat ultimii și în turneul de calificare am fost eliminați de U. D. R.

Eu sunt responsabil de aceasta. Eram bolnav și n'ar fi trebuit să joc, dar am insistat atâta că m'au lăsat să joc.

Retrogradarea în Divizia B ne-a prins însă foarte bine. S'au format băieții, am căpătat rutina necesară.

Cel mai mare match din viața mea

Am debutat ca internațional la Belgrad contra Jugoslaviei B. Apărarea noastră era formată din Justin, Lengheriu și eu

A fost cel mai bun match din viața mea. Numai apărarea noastră a dus tot matchul. Inaintarea a jucat atunci catastrofal.

Am fost apoi luat rezervă la Roma și am văzut atunci doi jucători extraordinari: Piola și David. Despre primul și italienii spuneau că nu l-au mai văzut niciodată jucând astfel. Eu n'am mai văzut pe nimeni, nici înainte nici după aceea când era 1—0 penntru noi parcă turbase. Iar David a apărat de-i apucase durerea de cap pe italieni. Ajunseseră să spună :

GH. PETRESCU

«Dumnezeu s'a născut la București».

In papuci la Venezia

Când ne întorceam spre țară, ne-am oprit o zi la Venezia. Bogdan și cu mine ne-am dat jos din tren în papuci să luăm cărți poștale ilustrate neștiind care-i programul.

Când să ne urcăm în tren am aflat dela băeți care-i situația și am plecat în papuci să vizităm orașul. Cu gondolele, parcă era la noi, la Fundeni.

Am fost și în turneu în Turcia cu combinata Unirea Tricolor —Juventus — Sportul Studențesc.

La Ankara singurul lucru care l-am putut face a fost să duc buchetul cu flori al băieților, fiindcă, între timp mă îmbolnăvisem.

«Voi face armata. Mă înrolez chiar după Crăciun și tot după Crăciun mă însor. Dacă vrei să știi : e italiancă. O chiamă Jolanda Savini și avem intenția să fim foarte fericiți. Nu văd dece n'am fi»».

Nici noi. Așa că : felicitările noastre și să fie într'un ceas bun.

A. Duchiade

Tabăra ACT
dela Timișul de Sus a trecut în patrimoniul O. S. R.

Tabăra dela Timișul de Sus, proprietatea A. C. T. a trecut în patrimoniul Organizării Sportului Românesc.

Secretarul general al O. S. R. d. Mircea Pop, însoțit de d. Ion Ionescu, Directorul Boxului și Luptelor, au plecat ieri la Timișul de Sus pentru a face recepția.

România participă la turneul de hockey dela Garmisch

BERLIN 14. — Cu ocazia săptămânii sporturilor de iarnă de la Garmisch Partenkierchen se va desfășura și un turneu de hockey, la care vor participa următoarele națiuni : Italia, România, Ungaria, Germania, Suedia, Slovacia și Elveția.

Campionatui Vienei începe la 12 Ianuarie

VIENA, 14. — Federația de football din Ostmark (Viena) a hotărît în ultima sa ședință ca returul campionatului să înceapă la 12 Ianuarie.

In prima zi se vor disputa următoarele partide:

FAC. — Wacher; Austria — Linzer ASK; Wiena — Wiener Sport Klub; Rapid — FC Wiln Grazer Sport-Klub — Admira.

Egalii de Duminică

Rapid și Universitatea
joacă azi la Reșița și Galați

Divizia Națională A trăește azi numai prin cele două matchuri programate în provincie, F. C. Rapid— U. D. R. și «U» — Gloria CFR. Aceste întâlniri, — programate la Reșița și Galați nu pot aduce decât... slabe mișcări sismice în clasament.

LA REȘIȚA: FC. ARPID—U. D. R.

In bârlogul UDR-ului, FC Rapid are de jucat o carte mare. După figura lamentabilă pe care a făcut-o Duminecă în compania Universității, reșițani au mari speranțe in ceeace privește rezultatul acestei partide.

Intr'adevăr, dacă bucureștenii reeditează jocul cu «U», atunci au toate șansele să... piardă. Ei speră într'o reabilitare. UDR-ul are însă de spus un cuvânt greu.

LA GALAȚI: «U»—GLORIA CFR.

Gloria CFR întâlnește, pe teren propriu, într'un match greu, pe Univrsitatea din Sibiu.

După jocul desfășurat Duminică în Capitală, «U» este favorita hârtiei. Dacă într'adevăr, «U» și-a găsit cheia în matchul cu Rapid, atunci desigur că va culege două puncte prețioase, la Galați.

In ceaace privește Gloria CFR, ea este după un joc pierdut cu 4—2 în fața Brăilei.

Credem că jocul se va termina printr'o victorie a universitarilor.

Floreta

Până în secolul al XVIII-a, când s'a descoperit floreta, scrima, deși devenise extrem de complicată de vreo două sute de ani, totuși făcea mai ales apel la forța brutală.

Apariția floretei a răsturnat complect toate bazele vechi ale scrimei, care, mai înainte, era într'o proporție de 90 la sută, învățată pe terenul de duel, complimentar scrimaciul desvoltându-și viteza și forța loviturilor prin exerciții variate.

Deci, nu exista, propriu zis, altă scrimă decât aceia de duel, «asaltul» de scrimă fiind necunoscut.

Când floreta prin 1700, își face apariția prin sălile de arme, o revoluție totală se produce în lumea scrimei, căci, pentru prima dată, scrima ese din domeniul pur utilitar pentru a crea o artă nouă, o artă caracterizată prin viteză, prin sânge rece, prin supleță, la nevoie prin forță; nici o dată prin brutalitate inutilă sau prin «contracție».

In fața acestor arme de studiu, aeriene, suple, vechile rapiere și pumnale s'au găsit de la o zi la alta fără rost, neputând să opună nici o rezistență mai serioasă.

Sub «imperativul categoric» al floretei, scrima se transformă într'o știință cât mai eliptică.

Vechile parade nu mai erau suficiente pentru noule atacuri. La parada simplă se adaugă parada de «contră». Iar pentru a străbate rețeaua sclipitoare, se descoperă atacurile «compuse».

Dar chiar această «eră nouă» a scrimei, pe care singură o pot numi «era modernă», se poate și trebue împărțită în mai multe epoci.

Prima perioadă este caracterizată prin faptul că masca de scrimă nu era încă inventată.

Invenția măștei, a fost a doua mare cucerire a scrimei moderne.

In toată perioada care precedă această invenție (până la 1770 cca.) arta floretei este grav haidicapată prin faptul că asaltele nu se puteau face decât cu multă reținere, iar trăgătorii erau nevoiți să adopte o poziție falșe, bustul fiind cât mai adus înapoi, deci dezechilibrând cu totul corpul.

In schimb, vedem deja lecția de scrimă modernă născându-se.

Teoria încă extrem de încărcată, lipsită de sobrietate. Mișcări mult prea largi și complicate.

Arma, totuși există deja cu caracteristicile generale moderne: lama dreptunghiulară, încă grea, nu prea suplă, gardă «în formă de 8», mâner de lemn în general sculptat, «șurub de lamă» adesea frumos cizelat.

Până la revoluția franceză, avem celebrul chevalier Saint-Georges și o pleiadă întreagă de celebri scrimaci. Ei sunt primii care ridică scrima până la noțiuna de «știință» și de artă.

Intre timp apăruse și primele măști de scrimă, cam rudimentare, dar suficiente, grație cărora technica făcu un salt incalculabil.

Pentru prima dată se poate aborda «asaltul» de studiu fără veșnica reținere, față de «musca» floretei adverse.

După frământările revoluționare, începe «secolul de aur» al scrimei, cum am mai scris acum câțiva ani.

Această perioadă unică prin numărul și calitatea excepțională a campionilor, se deschide cu faimosul Jean-Louis, părintele scrimei moderne.

Sub impulsul acestui adevărat geniu al scrimei, teoria floretei se cristalizează, părăsește toate «fioriturile» inutile, devenind mult mai severă, mai eficace și ne mai căutând efecte teatrale dar.. fatale.

Această eră «romantică» totuși, a floretei, dă naștere unei pleiade întregi de meșteri neîntrecuți, dintre gère, elevul preferat a lui Jean-Louis gère, elevul preferat a lui e.an-Louis.

Se zice că, la sfârșitul vieței sale, Jean-Louis, orb, a luat într'o cameră pe Lafaugère, dând afară pe toți prezenți, și timp de oră nimeni n'a știut ce s'a petrecut între ei, numai după lecție s'a găsit vr'o șase florete rupte. Ultima lecție dată cu măestrie, deși orb, de Jean-Louis.

Performanțele extraordinare a acestor înaintași par la mulți... supra naturale; cred, totuși, că cel puțin 80 la sută din rezultatele lor sunt datorite unui antrenament zilnic de cel puțin 5 ceasuri. Asta este tot secretul.

Floreta a domnit cu oarecare despotism până pe la 1870, când o armă nouă, din punct de vedere scrimă, deși extrem de veche din punct de vedere duel, și a făcut apariția în Franța : spada.

Apariția spadei devenise necesară, căci floreta îndepărtându-se din ce în ce mai mult de scopul său fundamental care este toată scrima: «toucher sans être touché», devenise o artă complicată, aeriană, subtilă, pierzând contact cu realitatea și devenind un exercițiu perfect de convențional, — afară de marii campioni, care toți fără excepție au avut stil sobru și joc strâns.

Cu apariția spadei s'a deschis și a treia perioadă pentru floretă, obligată să... revină pe pământ.

Technica devine mai sobră, jocul mai strâns, mai realist, loviturile se reduc la un număr de atacuri mai simple. Floreta pierde din eleganța ce câștigă în eficacitate. Dar trebue să constatăm, că secolul al XX-lea acuză o mare scădere a nivelului, care devine catastrofală după 1920.

Cauza fundamentală este interzicerea duelului și moravurile în care noțiunea de onoare nu era decât batjocorită.

Această ultimă perioadă deci, se caracterizează prin ultimele pâlpâiri de geniu a lui Kirschoffer, Pini, Merignac (Louis și Lucien), Roulleau, care se stinge cu faimosul Lucien Gaudin și rivalii săi Aldo Nadi și Nedo Nadi.

Astăzi, din vechea gardă nu mai ne rămâne decât Aldo.

Scrima nu mai este o artă, căci din mâinile obosite ale bătrânilor maeștri, au scăpat floretele care cu sfințenie au format, zeci de ani, pleiade de scrimaci.

Dar totuși, vrem să credem că o viață nouă se deschide, că sânge nou va împrospăți cadrele care de mulți ani apără cel mai cavaleresc sport.

Țara Noastră, de veacuri suferă. Azi mai cumplit ca niciodată. Trebue să sunăm adunarea — în jurul steagului sfânt al armelor — a tot ce mai este Român, a tot ce mai are cinste și curaj, a tot ce mai suferă de nemărginitele suferințe al pământului strămoșesc. Trebue să sunăm adunarea spre a salva și reînvia o moștenire prea veștejită ale strămoșilor care făcuse țara lui Ștefan cel Mare, atât de mică la hotare, dar atât de temută și de respectată la străini, o moștenire care mai presus de tot e scumpă inimei Române, o moștenire cam prea uitată de ultimii urmași, și aproape necunoscută de lăcustele ce ne mănâncă țara de mai bine de o sută de ani: onoarea.

GR. NECULCEA
din Dir. Tir

Ce se joacă azi în Țară, pentru campionat

DIVIZIA NAȚIONALA A

LA REȘIȚA: U. D. R. — F. C. Rapid

LA GALAȚI: Gloria CFR.—Universitatea.

DIVIZIA NAȚIONALA B

LA TIMIȘOARA: Electrica — C. F. R. (T. Severin).

Rapid — Politechnica.

TIPARUL „INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69.